

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy óra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasáboljott
soronként 6 kr-ával
számítatnak.

Apponyi, Horánszky és a fuzió!

Debreczen, szeptember 12.

A somorjai beszédben Apponyi gróf a lemondás nagy hangján kijelentette, hogy a nemzeti-párt bukása a 67-es kiegyezési alap bukását is vonja majd maga után. Ugyanabban a beszédben azonban látható szorgalommal úgy csoportosította egész gondolatmenetét, hogy a kiegyezési állapotok végső konzekvenciájaként csakis az önálló vámterület maradjon fenn kívánatos czél gyanánt. Horánszky a minap, abauj-szepsi beszámolójában, a komoly politikus egész melegevel nyilatkozott a dualizmus szükségessége mellett és a legesekélyebb szélsőbali allüroktól is mindvégig tartózkodott, de még a „nemzeti aspirációk“ emlegetését is feltűnően kerülte.

Apponyi Somorján egy szót sem szólt a szabadelvü egyházpolitikáról. A milyen igazságtalan és kiméletlen volt a szabadelvü-párttal szemben, éppannyi türelemmel hallgatott a néppártról. Horánszky Szepsiben post festum bár, de egész határozottsággal koncedálta az új törvényeknek államilag szükséges és a kereszténység szempontjából ártatlan voltát. Épöly érthetően elítélte a néppárt hazafiatlan izgatásait és revíziós törekvéseit.

Apponyi a fuzió híreket, a mennyiben ő reá vonatkoztak, kerekén megezáfolta és továbbszöve az ő híres, „élő tiltakozás“-át, a leginrangizensebb ellenzéki álláspontra helyezkedett. Horánszky a fuziót egy szóval sem említette ugyan, de az egész beszédén bizonyos komoly tárgyilagosság ömlik végig, midőn a kormány és pártja politikáját bírálja. Sötét pesszimizmusa, melylyel a hazai állapotokat festi, alanyi elégtelenségéből látszik folyni. Nem tartja megnyugtatóknak, a jövőre nézve biztatóknak a jelen pártviszonyokat s beszéde végén felszólítja a kormánypártot, hogy ez állapotokat ne nézze többé összetett kezekkel. Ebből sokan indirekt felszólítást olvasnak ki a fuzióra.

Akár igazán úgy áll a dolog, a hogy ezek magyarazzák, akár máskép: az a lényeges különbség, a mi a vezér és az elnök felfogása közt a legfontosabb napi kérdések egész sora körül nyilvánul, mindenestre kissé gyanus színben tünteti fel a nemzetipárt híres egységét. Ezen a tényen azonban épöly kevés okunk van örülni, mint a mily esekély főfáját okozott bármikor a párt belső állapota.

A szabadelvü-párt ismert álláspontja az ugynevezett fuzióval

szemben változatlanul ugyanaz. A többség ajtója nyitva áll minden tisztességes politikus előtt, a ki nem jön alkudozni, azaz lemondást nem követel a többségtől, mely többségnek a fuzióra ugyan szüksége nincsen, de azért szívesen látja azok támogatását is, a kiknek a törött hajóról biztos révbe juthatni — egyedüli és utolsó menedékük.

Belföldi hírek. (A király elismerése.) Krysoviceról távirják, hogy ott a hadgyakorlatokat befejezték. A király Beek és Gálgótzty altábornagyoknak szokatlanul melegen fejezte ki elismerését. — (A nemzetközi gazdakongresszus.) A folyó hónap 17. és 20-ika közötti napokon Budapesten megtartandó nemzetközi gazdakongresszus igen impozánsnak ígérkezik. A földművelésügyi miniszter közvetlen felügyelete alatt folyó előkészítő munkálatok igen serényen folynak s a külföldi tagok sűrű jelentkezésével együtt szaporán érkeznek be azok az írásbeli munkálatok, melyek a kongresszusi tárgyalások anyagát fogják képezni. — (Öt koronás tallérok.) Hírlik, hogy már a legközelebbi napokban új, öt koronás tallérok boesátanak forgalomba.

Külföldi hír. (A keleti zavarok.) Konstantinápolyban újabb megszárlásoktól félnek. Angolországban a törökök elleni agitáció napról-napra erősebb mérveket ölt. Komoly formában jelentkezik a hír, hogy a nagyhatalmak a szultánt megfosztják trónjától, ha a rend helyre nem áll. Anglia 18 hajóból álló hajóhadat küldött a török vizekre.

TÁRCZA.

A kápolna romjai.

Írta: Shriner Oliva.

Négy kopasz fal. Egy sarokban szent képek hevernek, egy kereszt alatt roskadó Krisztus rikitó vörösre festve, egy Madonna lilával elegy sárgán színezve, egy megkötött kezű Jézus törött rámban. Teteje egyáltalán nincs már a rozoga alkotmányoknak. Felülről a falak zordonságába bemosolyog a sötétkék olasz égbolt.

Az eső lyukakat mosott ki a falból, a vakolat jobbára levált. Sokan azt beszélik, hogy a tulsó szigeti szerzetesek építék a kápolnát, hogy ragályos betegeket ápoljanak benne. Mások meg azt tartják, hogy azért épült, hogy a vándoroknak imádságos helyül szolgáljon.

Ki tudná megmondani, mi az igazság? De most ugyan se beteget, se ajtatos hívőt nem találhatni a kápolnában.

A kápolna mögött ódon római ut vonul el. Réges-régen csak úgy dönghetett ez az ut a büszke római harcosok léptei alatt; most az egész ut hosszában csend és béke honol. Néha-néha ellovagol rajta egy-egy parasztlány, nyergelt öszvér kosarakkal megrakott hátát ülve meg. A

ezammogó állat patkói csak úgy csörögnek az ut kőburkolatán. Majd meg egy anyóka halad el füvel tele kosárral a feje tetején. Hébe-korba férfiak is elhaladnak a kápolna mellett. Jobbára mogorva, fenyegető külsejű emberek, kezükben hatalmas bunkóval.

En egy téli napon jöttem ide. A déli nap letűzött a római ut kövezetére. Fáradt voltam, mintha az ut meredek lett volna. Beléptem a kápolnába és egy ablaknyílás helyén kipillanték az öbölre. Messze tullan városok és falvak látszottak apró fehér és veres pontok gyanánt.

A távol kéklő hegyek mintha köszöntöttek s hívogattak volna. De haj! tudtam s éreztem, hogy sose érek el odáig, a messzi hegyekig; soha, soha, soha! Elfedtem szemeimet, majd elfordultam, mert a gyönyörű látomány fájt a szívemnek.

Körül jártam a kápolna romja közt. Nézegettem a kopott képeket a sarokban. Még jobban elfáradtam. Leültem egy kőrakásra. A fejemet egyre nehezebbnek érzém. Elhanyaglottam a porondon. De azért még ébreu voltam, mert gondolkodtam. A sziklák alatt zúgó tenger, a szélsusogás és az olajfák folytonos zizegése álomba ringatott. Elaludtam.

S álmodtam:

Egy ember Istenhez kiáltott s az Isten leküldött egy angyalt, hogy segítse

meg az embert. De az angyal visszatért Istenhez és így szólt: „Nem tudok azon az emberen segíteni“.

És Isten szólt: Mi van azzal az emberrel?

Az angyal válaszolt:

Egyre azt panaszolja az ember, hogy valaki megsértette s ő meg akar boesátani, de nem tud.

— És mit tettél érte? — kérde Isten.

— Mindent. — Kezénél fogtam s így szóltam hozzá: Ember! Ha mások rosszat mondanak arról, a ki téged megsértett, mondj te jót róla. Légy titkon szolgálójára. Ha van valami, ami neked kedves, oszd meg vele. Így lassau-lassan, hasznára lévén, érezni fogod, hogy szánod is. És így megbocsátasz neki. Az ember így válaszolt: Megkísértem! De később, midőn besötétedet, hallottam, hogy felkiált: Mindent megtettem és mitse használt! Nem tudok megbocsátani oh! Isten, nem tudok megbocsátani neki!

S én szóltam hozzá: Tekints vissza multodra. Gondolj vissza élted minden gyengeségeire, vétkeire. Gondolkodj fellettük s az az ember, a ki sértett, testtestvéred léssen. Mert van-e jogod gyűlölni a bűnöst, ha magad sem vagy bűntelen.

S akkor az az ember rám pillantott és szólt: Igazad van, én is vétkes va-

A magyar püspökség.

Debreczen, szept. 12.

A hajdu-dorogi ismert törekvésekre, különösen a különálló magyarajkuak püspökségére vonatkozólag, a július 27-én Budapesten járt nagy küldöttség czéljaival ellentétes hangokat kürtölnek szét a Kárpátok tövéből a magyar országi görög-katholikusok érdekeit képviselő politikai egyházi, tanügyi s társadalmi heti közlönyök.

Ezeknek az egyházfőktől sugalmazott-nak látszó czikkelyek nem csak fölöslegesnek, de károsnak tartják a külön magyar püspökséget, mert a magyarság külön válása az eddig szép sikerrel előre haladt magyarosodást megakasztaná, ezzel a tisztan ruthen püspökségi diecezzist az orosz nemzetiségi érzelmek ápolgatására tenné alkalmassá.

Tagadhatatlan, hogy ezen okoskodásban rejlik valami. Ezen a nézetben, mások is voltak már, maga Tisza Kálmán is így gondolkodott egykor, — de ma nagyot változtak az állapotok. Tisztult a látkör. A mi az előtt fenyegető fellegetnek látszott az ég peremén azt ma az élesebb szeműek tisztán, a gyengébbek fegyverzett látószerveikkel egy kihasználásra, értékesítésre váró gazdag erdőségnak látják.

Az a csak részben nem magyarnevi papság, mely a munkácsi és esperesi megyék ruthen ajku, de magyar lelkű népének lelki, szellemi vezetője, a hazához, annak intézményeihez, szabadságához, ősi tradícióihoz, a valóban nyomasztó körülmények között is jobban ragaszkodik, sem mint azt általában hitték, — s őseinek hagyományos honszeretét, egy ezredéves diós múltú élte után nem fogja csengő ígéretekért, utópiáért megtagadni. Az a papság mely büszke arra hogy ő magyar, oda fog hatni, hogy az általa vezetett nép nyelvében is magyar legyen.

Dicsérendő a magyarosodás iránt való lelkesedés, buzgóság s ennek a buzgalomnak még növekedni kell, ha a magyarság egyházi kormányzatra külön válik. A külön válással épen a papság s általában a nép vezetői lesz az elvitázhatlan érdem, hogy a kárpátaljai ruthen nyelvű nép hazája politikai nyelvét érteni és beszélni fogja.

A külön válásnak, illetve a magyar

nyelvűek püspökségének épen magyar nemzeti szempontból van értelme és hordereje. A ruthen nem kacsingat a nagy szlávbirodalom felé, s ha szűkön termő kavicsos talaján orozája veritékével sem tud annyit termelni, hogy nélkülözésekre megedzett hozzátartozóit kielégítőn is fenntarthassa. Amerikába vándorol, s idők multával dollárokkal rakodva tér haza az édes anyai földre. — De az oláh, kiről már Mátyás király kimondta hogy — *nem szabadságra való*, — egészen más érzelmű. Szereti a hazát ez is, de ezt úgy akkor és addig, a míg önczéljainak szolgál. Uralomra vágyik, anélkül hogy rátermett volna s így joga lenne hozzá. Tudja, érzi ezt s iparkodik rajta hogy megnőjön rá teremjen s joga legyen hozzá. — Bővítvi területét nyelve terjesztésével s az államléttünetismé, más szóval a statisztika, félreismerhetlenül rámutat növekedésükre. S hogy ezen céljuk munkálásánál főszeközük az oláh nemzeti egyház ritualis nyelve, tanusítja az ország keleti részét, tanusítja a nagyváradi esemény, Pituk Béla, a makói Fejérváry Imre, ki lakatos-sal nyitatta fel a magyarul éneklő hivek előtt bezárt templomajtókat, mely templomból Pap Szilágyi püspök idején csendörökkel üzetek ki a magyar liturgiát óhajtó hívők.

Es már az oláh nyelv Debreczen alá lopózkodott!! Ezzel pedig sok van mondva. Az oláh Magyarországról úgy gondolkodik, mint nagyrészen a magáról, egységes Oláhországot akar s minden oláhhá öltöztetett, magyar nyelvétől, legalább liturgiális nyelvben megfosztott magyart, annak birtokaival együtt magáénak számít, tervezett országához térképez.

Ha ötven évvel ezelőtt megadja az ország a dorogiaknak s ezzel a keleti ritusu katolikus egyháznak a magyar liturgiát, illetve intézkedik ennek törvényes elterjesztésén, ma nincs sem a lugosi püspökség sem a gyulafehérvári érsekség.

Nagyon is kell tehát az egy összefüggő területen kívül elszórtan is élő magyarajku keleti ritusu katolikusoknak a külön püspökség.

Ezt a hierarkikus hatalmat egy püspöki vikariátus intézménye nem pótolhatja. Ezt megmutatta a dorogi püspök-helynökség husz éves élete; mely dacára hogy két évtizedes hosszú életében az

állam és dorognak kerek százezer frtjába került, a magyar liturgikus nyelv terjesztésére semmit sem volt képes keresztülvinni. De ha a püspök teljes kormányzati jogokkal ruházná is fel, nem állhatna ellent a fenyegető veszedelemnek, mert csak a munkácsi egyházmegye hierarkhájának képviselője, illetve megbízottja, — ez egyházmegyében pedig a pápa rendeltétől eltekintve, semmi bántalom nem érte a magyar liturgiát.

A veszedelem Erdély, Várad, Lugos egyházmegyében terjed. A románegyház nyelvkötelező tanulásával, a vallásérköles és szokással, a Julián naptárral, elszigetelik a törzökös magyar eredetű hiveket, a nemzeti művelődéstől, belesugallják, hogy az, a mi a vallása: a magyar? az protestáns, ő katolikus, román, az egyedül idvezítő anyaszentegyház gyermeke.

Egyesült erővel kötelesege tehát törekedni minden hazaszerető magyarnak, hogy a román terjeszkedésnek, verbuválásnak vége legyen s ez csak úgy érhető el, ha az új püspöki megye kikerekítésével tekintet lesz a román községekben lakó magyar hívőkre is, kik felett örködni a magyarok püspökének feladata leszen.

Azért nincsenek s nem is lehetnek megelégedve a magyarajku görög katolikusok a kormányelnök, Kovács József, országgyűlési képviselőnek e tárgyban elhangzott interpellációjára adott válaszával. Ily és ehhez hasonló ígéretések már 1866 óta hangzódnak a váltakozó kormányok ajkairól. Előbb az ország helyzete, a kedvezőtlen pénzügyi viszonyok, majd az illetékes tényezők eltérő véleményei, majd ez, majd amaz, csak hogy post multum eras — eras . . . dilabuntur aetas . . .

Az örökké valóságba megyen már a elodázás. Ma a liturgikus nyelv megoldása az első, csak ezután lehet szó a püspökségről?! Bánffynak, Wlassitsnak, a t. Háznak, a hercegprimásnak a június 27-én tisztelgő, kérvényező országos küldöttség kezükbe adta a magyarra fordított liturgikus könyveket: a küldöttségnek Vasary Kolos előszóval ígerte meg, hogy a római szent szék jóváhagyását illetve kanonizációját még az év leforgása alatt kieszközölné, — mit akar hát a kormány? — Miért odázza tova a püspökség felálltatásának napját. Maga beismeri Bánffy báró enunciaciójában, hogy

gyok. S megbocsátok felebarátomnak. Most már távozhat. Elégedett vagyok s megbocsátottam. S az az ember nyugodtan aludni tért, kezeit a mellén összekulesolván. S én is elégedett voltam, mint a kinek műve sikerült. De alig terjesztettem szét szárnyaimat, hogy ide visszaszálljak, midőn újra kiáltást hallék: Nem tudok megbocsátani, nem tudok megbocsátani. Oh! isten, isten! nem tudok. Oh! jobb meghalni, mint gyűlölni! Nem tudok megbocsátani, nem tudok!

S akkor én künn a setétben odaálltam ajtaja elé s hallgatóztam, mit beszél odabenn az az ember, a ki nem tudott megbocsátani: Oh! nem úgy vétkeztem én, nem úgy! Ha sebet ütöttem felebarátomon, lehajoltam hozzá s addig csókoltam a sebet, míg behegedt. Sose engedtem, hogy egy lélek gyűlölés által kárhozatba jusson. A ki csak képzelte is fölölem, hogy megbántottam, leborultam lábai elé s bocsánatért esdekeltem. S ők megbocsátottak és megmenekedtek a kárhózzattól, mert nem gyűlöltek. Csak én jutok a kárhozatba, csak én egyedül, mert gyűlölök s nem tudok megbocsátani.

Ekkor így szólottam hozzá: Jer s nyugodj meg. Ne bocsáss meg. Felejtsd el e gondolatod s a fájdalmadat. Haladj kiszabott utadon. Talán a másik világon...

De az ember kiáltott: Távozz előlem.

Nem érted fájdalmamat. Mit nekem a tulvilág. Most elvesztem, elvesztem. Nem sűt rám többé a nap. Por ülepszik meg a torkomon. Homokot szór a szél szemeim közé. Menj, menj! Nem értesz meg! . . . Csak egyszer még . . . mielőtt meghalok . . . lássam a világot teljes pompájában, teljes ragyogásában. Oh! istenem, nem tudok élni a nélkül, hogy ne szeressek. Nem tudok élni, nem tudok gyűlölni. Isten! Isten! Isten!

Egykor elhagytam s idejöttem.

Es isten szólt: Meg kell menteni ezt az emberi lelket!

— De hogyan?

— Menj hozzá s váltsd meg!

— Mit tegyek vele? — kérdé az angyal.

S itten lehajolt az angyalhoz s a fölébe sugott.

Az angyal pedig kiterjeszté szárnyait s alálebegett a földre.

Kissé felrebbentem álmomból. De sokkal lankadtabb voltam, semhogy felemelkedhettem volna. De hallottam az olajfák ágai közt elsurranó szél bugását.

Ujra elaludtam. S újra álmodtam:

Az angyal újra leszállott a földre és a keservek emberét felkereste. Megfogta kezénél s elvezette egy kijelölt helyre.

Az ember nem tudta, hova vezeteti az angyal s mit akar vele tenni?

Midőn elérték azt a helyet, az angyal elfedte szárnyaival az ember szemét.

Mikor újra elvonta szárnyait, az ember látott valamit maga előtt a földön.

Az isten hatalmat adott volt az angyalnak, hogy lefejtessen a lélekről mindent, a mi földi, színt, alakot, kort, nemet, a melyek megkülönböztetik egymástól az embereket. S ott feküdt a megtisztult lélek az ember lábai előtt.

S látta annak a léleknek multját: gyermekkorát, iczi-piczike voltát, a melyen még harmatcsepp rezeg. S látta ifjúkorát, a mint felszárítja a harmatcseppet. S látta, a mint a teremtés piczinyke száját óriási eséséhez illeszti. S látta, a mint a nedű szája mellett aláfojt. S megismerte a reményt, mely sose teljesült. S megismerte a bűnös oktalanság óráit. S látta a ragyogó belátás óráit, melyekben igazságot gyakorlunk. S látta az erősödés óráit, melyekben talpra állott s így kiáltott: Mindenható vagyok. S látta a gyengeség óráit, melyekben földre hanyatlott a száraz porba. S látta, mivé akart lenni, mivé lehetett volna s mivé nem lett soha.

S az ember meghajlott, az angyal kérdé: Mi ez?

S az ember szólt: Ez én vagyok. Ez az én igaz valóm!

S lehajoltan néhány lépést tett előre, mintha a lelkét szívéhez akarta volna

300.000
gyar n
nak va
hogy a
magát
hogy o
ezen a
háború
miniszt
kik a r
magyar
hálát a
születés
Hát n
nak ne
szólhas
ház az
heti a
gyökere
az Iste
tót, olá
pán s r
az Ister

Hát
arra, ho
éves gr
ségek h
fogyaszt
Han
mány a
kiáltásá
Nyujtsa
ezen ez
oszlopak
séget s
liturgiku

Ne
és külte
lálása és
a dolog
javaslato
király el
tized ala
(ha oláh
óta kére
volt oly
püspöki
ben, Ka
vábbá S
Vác, S
Eperjes,
első sorb
után let
kik bizon

szorítani.
elfedte sz
Mert
gyalnak,
ezt a lelk
és visson
melyek a
tetik.

Miko
nyait, az
tokzatos,
ben a p
növények
mely a te
tos életet
tojásnak;
gában me
pályáját s
lában viss
S az
Ekkor
zével s az
fejét.

S az
Isten!
Még e
ember sz
vonta szár
lodó alak
S az
red azt ott
— Iste
ember, a r

300.009 görög katolikus van, a ki a magyar nyelvet bírja s 180.000 a ki magyar-nak vallja magát; — s nem veszi észre, hogy az a 300.000 ma azért nem vallja magát magyarnak, mert arra tanították, hogy orosz, szerb, tót vagy oláh, — mert ezen a nyelven imádja istenét. Hát nem háborodott fel a magyar lélek Erdélyi miniszterben s mindazon honatyákban, kik a munkács-beszki ünnepségeken a magyarok istenének ruthen nyelven adtak hálát a haza, a magyar nemzet ezeréves születésnapjának megérthetéseért? — Hát nincsen az ünneplő Magyarország-nak nemzeti nyelve, melylyel Istenéhez szólhasson? Hát csak a protestáns egyház az egyedüli, mely magyarul dicsőítheti a mindenség urát? Hát meg kell gyökeresedni a népben ama hitnek, hogy az Istenhez latin, orosz, szerb, horvát, tót, oláh nyelven lehet fohászodni esupán s magyarul nem, mert ezt a nyelvet az Isten nem szívesen hallgatja!

Hát maga törekszik a magyarállam arra, hogy fentartó elemét, ezen ezeréves gránitoszlopát a különböző nemzetségek hullámai porlasszák, málasszák s fogyasztatva gyengitgessék! Elég volt!

Harminez esztendő óta hallja a kormány a magyar görögkatolikusok évszakiáltását és biztatgatja segély nyújtással. Nyujtsa ki hát végre a mentő kezét s ezen ezredéves ünnep legmaradandóbb oszlopaként állítsa fel a magyar püspökséget s bizza rá a már meglevő magyar liturgikus nyelv további sorsát.

Ne fektessen oly nagy súlyt a bel, és külterületeken lakó tényező állásfoglalása és határozatára, hanem fogja meg a dolog végét vasmarokkal s terjesszen javaslatot a legfőbb kegyur az apostoli király elé. A helyzet a lefolyt három év tized alatt, mióta ez a püspökség vajudik (ha oláh vagy orosz püspökség lenne, azóta keresztelődje is lett volna): — soha se volt oly kedvező mint ma. Az érseki a püspöki székeken, Esztergomban, Egerben, Kalocsán Gyulafehérváron, — továbbá Szatmár, Kassa, Nyitra, Csanád, Vác, Szamos-Ujvár, Kőrös, Szepes, Eperjes, Munkácson oly férfiak ülnek, kik első sorban magyarnak születtek s azután lettek a katolikus egyház őreivé, kik bizonyára indokolva sem fogják szük-

ségtelennek véleményezni az új püspökség létesítését.

Az ezredéves emlékoszlopokba ez az alkotása lesz a lélek, ettől nyerne azok megelevenedést, ettől tanulnak beszélni, ez tanítja meg önvédelemre, ez ad kezökbe fegyvert, melyet felemelhetnek, ezt a szót, melylyel ezredéveknek kiálthatják — „Ne bánts a magyart“!

Petrus Jenő.

Fejedelmi gyomrok.

Olykor érdekes azt is tudni, hogyan étköznek és mit szeretnek enni azok, akik a nép hite szerint minden jóval bőségesen vannak megáldva.

Igy XIII. Leo a legérdekesebb ember a fejedelmek közt. Korán kél, misét hallgat, egy eszéze kávét iszik, három óraker ebéd és ebédje a levesből, kétféle sült husból, gyümölcsből és egy pohár jó bordeaux-iből áll. Bőjtben a husfélét tojás és hal pótolja. Ő szentsége soha sem ebédel vagy vacsoráz későn, olykor azonban lefekvés előtt egy eszéze tejet iszik piskótával.

Az oroszok csárjának óriási étvágya van. Reggel hétkor reggelire teát, sonkát, tojást és hideg sültet eszik; a tizenegy órai lunchra tojásos leves, birka szelet, vadhus hidegen, csirke, hal, növényfélék és édességek vannak feltálalva, utána pár eszéze erős fekete kávé. A csár nagyon szoreti a halat, s minden étkezésnél megkivánja. Két óraker rizs puddingot eszik. Felesleges mondani, hogy ebédje mily gazdag és fényes, de azért lefekvés előtt még teát is iszik süteménnyel. Nem esoda ha olykor roszat álmodik!

A svéd királynő kedvenc étele a Nizzában készült olajos pástétom kemény tojással és a svédek nemzeti eledel, — aflazacz.

A német császár nagyon válogatós; de mivel fiatal éveiben sokat időzött Angliában, megkedvelte a sonkát tojással teához; minden nap ezt reggelizik. Különb jobban szereti az angol konyhát, mint a németet. Kedves itala a sör és champagne, de csak mérsékelt adagban.

A fejedelmek mellett emlitsük Bismarck herceget is, ki a csárhoz hasonlóan renge-

teg étvágygyal bír, de reggel keveset eszik, gyomrát a kétórai ebédhez tartja készen, a mikor struczmódjára eszi a húst, halat, zöldségfélét, édességet, gyümölcsöt stb. erre ugy iszik, mint egy hal.

Az osztrák és magyar uralkodó pár keveset eszik, de a legfinomabb asztalt tartják egész Európában. A királynő maga készíti el a menu-t és mikor együtt vannak, különös figyelmet fordít férje kedvenc ételére.

Lajos Fülöp, a volt francia király nem nagy evő volt, de fia, Aumale herceg annál többet fogyaszt. — Bonaparte Jeromos herceg is nagy gourmand volt, mig III. Napoleon császár asztalát tartották a legrosszabbnak egész Európában. Szivarjait azonban mindenki dicsérte, a mire büszke is volt. — Gambetta akkor beszélt legszebben, ha jól ebédelt. — A török szultán igen mértékletes evő, csak rizst és birkahust fogyaszt, azután friss vizet iszik rá.

Carnot elnök a legjobb asztalt tartotta Franciaországban, valóságos struczgyomra volt, következőleg jó lelkismeretének és pompás fogainak kellett lenni. — A kis spanyol király még csak gyermekeknek való étket kap, anyja egyszerűen él, kedves itala a szódavíz, melynek fröcsesenése a kis fiát megkacagztatja. — A belga király a többi közt nagy gourmand. — A görög király szereti a dán konyhát. Olga királynő előtt kedvesebb az olasz, a vendégek számára pedig francziásan főznek.

Az olasz király keveset eszik ép ellentétben apjához a „Re galant'uomó“-hoz, aki minden tekintetben „bon viveur“ volt. A szép nem közt egyetlen gourmand Margit királyné az egész éven át naponta megkivánja a tányér epret. Umberto kevés bort iszik és siet tulesni az ebédén. Csak a németek császára gyorsabb nálánál, aki félóra alatt megobédel és mivel csak félkezét tudja használni, evő-eszköze egyik végén villa, másik végén kés-alaku.

Záradécul felsoroljuk még a fejedelmek kedvelt játékeit.

A czárt legjobban mulattatja a tric-trac.

II. Vilmos imádja a sakkjátékot és azt képzei, háborut játszik.

Az olasz király legszívesebben játszik obståblát.

A belga király whistesni szeret.

Az öreg dán király a legelső piketirozó Európában.

A román király écarté játékos.

Királyunk solitair-játszó.

A svéd-norvég király a harminczegyesnek barátja.

Ime, ezuttal sok titkot árultunk el a hatalmasak magánéletből, de egyiknek sem ártottunk vele!

Dégenfeld Gusztáv temetése.

— Saját kiküldött tudósítónktól. —

Téglás, szept 12.

A téglási gróf ott pihen már édes atyja mellett a téglási sírboltban, amely egy magas dombon a messzire kilátszik az erdtől koszorozott csöndes kis falu felett. A szeretet és tisztelet, amelyben a megboldogultnak bőven volt része a földi életben, összegyűjtött koszorúkkal elborított koporsója körül családjának, mély gyászba borult tagjait, nagy történelmi neveket viselő rokonságát és az egész környék uri közönségét.

A temetésre érkező rokonság egy része, továbbá a gyászoló család jóbarátai, ismerősei a küldöttségek a ma reggeli vonatokon érkeztek Téglásra. A vas-

szoritni. De az angyal visszatartá s ujra elfedte szárnyaival szemeit.

Mert az Isten hatalmat adott az angyalnak, hogy még jobban felfejtse előtte ezt a lelket, kivetkőztetvén az idő, hely és viszonyok minden vonatkozásaiból, melyek az egyént a fajtól megkülönböztetik.

Mikor az angyal ujra elvonta szárnyait, az ember szemei látták azt a titokzatos, örök lényt, mely a föld belsejében a kristályt összealkotja, mely a növények leveleit a nap felé fordítja, mely a tengerek rejtett mélyeibe titokzatos életet és sugarat ad, mely csirát ad a tojásnak; látta azt a lényt, mely önmagában megalkotja s megfűtja a csillagok pályáját s a világegyetem végtelen távolában visszatükrözik.

S az ember nézte, nézte.

Ekkor megérinté az angyal jobb kezével s az ember borzadva hajtotta le fejét.

S az ember rémülten susogá: Ez Isten!

Még egyszer elfedte az angyal az ember szemeit szárnyaival. S mikor elvonta szárnyait, a messzeségbe egy távolodó alak látszott.

S az angyal kérdé az embert: Ismered azt ott?

— Ismerem, ismerem! — rebege az ember, a messzeségbe szegezve tekintetét.

S az angyal kérdé: S megbocsátottál ellenségednek?

S az ember válaszolt: Óh! mily jó, mily szép az én édes testvérem!

S az angyal beletekintett az ember szemeibe. Aztán elfedte szárnyaival a saját szemeit s mosolyogva felszállott Istenhez.

A két ellenség pedig karöltve együtt sétált a földön.

Felébredtem.

Felettem ragyogott az ég kékje. A tenger habjai bugva törtek meg a sziklakon. Felkeltem s áthaladva a kis kápolna ronjain, egy vájt sziklauton lefelé haladtam.

Az uton két oldalt illatos olajfák alácsüngő fekete bogyókkal és sötétzöld levélzettel; a bogyók a földig huzzták az ágakat.

Mintha esett volna az eső, mig aludtam: ég és föld szebbnek tűnt föl előttem, mint valaha. Haladtam az uton lefelé. Fáradságom, lankadságom eltűnt.

Mellettem parasztfiu haladt el kosarakkal a hátán.

Sose láttam ezt a fiút, de azért szerettem volna odamenni hozzá s megszorítani a kezét.

Szegény fiu. Nem tudta volna, mit akarok tőle?

uti állomásnál a vonatokra 15—20 kocsi várakozott s szállították az érkezőket, a községen keresztül, a falu tulsó részén eső hatalmas parktól, évszázados fáktól körített kastély felé, melynek környékét és a park utait 10 óra felé nagy közönség lepte el.

A kastély oszlopos erkélye alatt a család férfi rokonsága élén id. Tisza Kálmánnal és Tisza Istvánnal fogadták az érkezőket.

A főbejáratnál jobbra, több termen keresztül menve a földszinti sarok szobában volt felállítva a ravatal, elborítva impozáns, nagyjából élők virágokból készített koszorúkkal. A fekete színűre festett ezüsttel díszített érczkoporsó alig látszott ki az illatos virághalmazból.

Egyébként úgy a halottas szobán, mint az egész temetési szertartáson ama puritán, demokrata egyszerűség vonult végig, mely a megboldogult főúr egész életét jellemezte.

A gyászoló férfiak a kastély földszinti termeiben oszoltak meg, míg a családhoz tartozó hölgyek a nagy teremben gyülekeztek az özvegy grófnő és leánya köré.

Tíz óra felé mikor a debreczeni vonattal érkezettek a kastélyhoz értek a család tagjai és velük az egész gyászoló gyülekezet ama terembe vonult, hol a ravatal volt elhelyezve s mikor a családtagok mélyen meghatva, körülállották a koporsót, ünnepélyes, áhitatos esendben Joó István egyházkerületi középiskolai felügyelő teljes papi ornatusban, zengzetes hangon, az ékesszólás minden szépségeiben bővelkedő imát mondott az elhunyt felett.

A gyönyörű ima mély hatást keltett; az összes jelenlevők könnyezve hallgatták.

Az özvegy grófnén és az elhunyt gróf gyermekein: Paulina grófnőn, Imre és Pál grófokon kívül jelen voltak a gyászszertartásnál: Tisza Kálmán nejevel, főispánunk gróf Dégenfeld József, leányaival: Anna és Mária grófnőkkel, gróf Dégenfeld Sándor, dr. Tisza István, özvegy hercege Odeschalch Gyuláné, hg Odeschalch Géza gr. Károlyi Tibor és neje, gróf Károlyi Gyula és neje, báró Podmaniczky Géza és neje, Beniczky Adam és neje, gróf Forgách László és István, gr. Desewffy Alajos, gr. Desewffy Dénes, gr. Desewffy Merián, gr. Károlyi Antal, gróf Almássy Géza, Péchy Mihály, ifju Tisza Lajos stb. Ott voltak továbbá a tiszántuli ev. ref. egyházkerület képviselőjében Tóth Sámuel egyh. ker. főjegyző, a depr. főiskola képviselőjében dr. Kovács Sándor és dr. Erdős József akad. tanárok, az alsó-szabolcsi ev. ref. egyházmegeye küldöttként Zsigmond Sándor esperes, Hajdumegyétől Rásó Gyula kir. tan. alispán és dr. Losonczy Almos főorvos, Téglás falu egyházi és községi képviselő testülete, ezen kívül számos közeli község képviselve volt lelkészei, vagy előjárói által.

Ott voltak még Fadlallah El Hadad Mihály mentelepihuszárvezredes, dr. Medve Kálmán, dr. Medve Zoltán min. titkár, Steinfeld Mihály nagybirtokos, Thót Ferencz ny. akad. tanár, Moharossy János ezredorvos, Szunyogh Bertalan, Gencsy Sámuel, Csajkos Gyula, Wessprémy ügyvéd Hadháznál, Farkas Rezső gyógyszerész stb.; az uradalom bérlői családjaikkal, az uradalom személyzete. Kívül, a kastély körül Téglás egyszerű népe és a grófi udvar cselédsége siratta a jótékonyaságáért, humanus bánásmódjáért szeretett, elhunyt főurat.

Az ima után díszes gyászkozsira tettek a koporsót, a rengeteg koszorút egy másikra s megindult a menet a parkból kifelé, a hosszú temető utcán végig a grófi család sírboltja felé.

Az utcából egyszerű fekete kapu nyílik a temetőbe. Itt a gyászkocsi megállott s a koporsót Tisza István, Beniczky Adam, gr. Károlyi Tibor, gr. Károlyi

Gyula, hg. Odeschalch Géza és gr. Almássy Géza vitték fel a temető legmagasabb pontján lévő családi sírbolthoz, melynek bejáratánál a torpolya fenyők árnyékában letették.

A sírbolt felett emelkedő domb tetőjén magasranyuló obeliszk friss virágfüzérrel volt koszorúva. A közönség elhelyezkedése után a téglási dalegylet gyászéneket adott elő.

Ezután Joó István, a tiszántuli ev. ref. egyházkerület gimnáziumi felügyelője, akit a gyászoló család kért föl erre, a következő hatásos siri beszédet mondotta el:

Böleső és koporsó létünk két határpontját jelöli. Az világrajövetelünket, ez elmúlásunkat jelenti. Az a kezdet, ez a vég.

A koporsó, a sír, vagy nevezük sírboltnak csak a hitetlenre nézve jelképe elmúlásunknak semmivé lételemünknek. Csak az lesz porrá itt, ami porból vétetett, a lélek s minden ami a lélekre tartozik örökre él közöttünk s ott fent a mennyekben.

Az igazaknak emléke áldott, mondja az irás.

Aldás kiséri sírjába azt, ki családi kötelességét hiven teljesítette, kit szeretet, áldozatra kész jószág csatolt hiveihez: hű házas társához és gyermekeihez. Lelke itt él a hű család körében akkor is, midőn romlandó része por és hamu.

Aldás kiséri sírjába, ki a család drága érdekein, a szeretet csodás ereje által megszentett körén túl az egyház s haza iránt tartozó kötelességeiről sem feledkezett meg soha. Bármily magaslatosak és boldogítók a családi kötelékek, ezekben létünk feladatai nem határozódhatnak, sőt boldog családi élet is csak ott található, hol a társadalom szervezete és helyzete ugyanazon erkölcsi alapokon nyugszik, a melyeken a családi élet felépült, a hol ugyan azon eszméknek és elveknek hódol a család és társadalom. Az egyház és a haza a társadalom e két nagy és biztos körvonalakban felfogható alakja egyfelől keretül szolgálhatnak az egyes családoknak, másfelől azon feltételeket szolgáltatják, melyek nélkül a család boldogsága egészen soha ki nem fejlődhetik. De hát boldog, egészséges és erkölcsi alapokon nyugvó családok nélkül boldog társadalmat ugyan még csak képzelni is lehetne?

E képen a ki családja boldogságát hiven és sikerrel munkálja, az egyház és társadalom alapjait építi egyszersmind, a ki a haza és egyház szolgálatára áldozza fel legjobb tehetségeit, alapot vet, tért nyit a boldog; erényes családi életre. Így függnek össze láncszem módjára feladataink, így hatnak egymásra vissza kötelességeink. Ki nemes erkölcsű gyermeket nevel a családban, az oszlopokat állít a haza és egyház e két szent társadalom javára; ki vezetőként áll az egyház és haza ügyeinek élére, a ki szíve, lelke legjobb erejével, vagyonával áldozik ezek oltárán, az fényt derít családjára s ezek boldogulásával biztosítja annak boldogságát is.

Bizony áldott annak neve mi közöttünk, ki egyházát és hazáját hiven szolgálta, ki azokat szerette és érette áldozatra gyult.

Igy él drága halott a te emléked is mi közöttünk. A család, haza, egyház szeretetének fénye megvilágítja s megdicsőíti a te képedet mi közöttünk. Te szerető agyja, jölteveje voltál a szegényeknek, ezeknek lelkében él s élni fog emléked míg az emberi szív hálaára képes leend.

Ne félj tehát, nem nyelt el téged a koporsó, lelked kitör abból és eget kér.

Ne félj! Az igaz honfiúnak szent az a föld, melyet hazának nevezünk, szent a hozzá fűződő drága emlékekért, szent azon hamvakért, melyekkel együtt várhatod a boldog feltámadást.

Ne félj! Hisz nem enyészhet hazája a sír, csendes nyugvó hely, az örökéletnek kapuja, a mennyország ajtaja az. Keresztényen hitünk szerint egy szebb és dicsőbb haza vár azokra, a kik az urban halnak meg. — Lelkednek nem pusztaképe marad meg hát itten, melyet voltaképpen mi őrizünk lelkeinkben s mely ép azért velünk együtt elenyészik, de lelked megtért Istenhez, aki adta volt azt, lelked maga él örök világosságban és boldogságban — mert az igazak fénylenek mint a nap.

Gyászba borult, mélyen tisztelt özvegy Urhölgy! ki elhunyt, drága halottadat hosszas szenvedése alatt angyali jószággal ápolád s szereteted melegével akartad erejét növelni, életét megnyújtani, megtartani, ki élve biztosítottad magadnak minden jók szívében a halhatatlanságot, találj nyugalmat nemes öntudatodban mely azt sugja neked, hogy te mindent megtettél a mi embertől tehető. Találj nyugalmat hát hitedben, mely a keresztviseles alatt annyiszor adott erőt, adott kitartást! Oh adjon hited, ha majd a harcztot megharcolod sok évek után örök boldogságot!

Kedves gyermekei az elhunytak! Előttetek emberi számítás szerint hosszú nagy ut áll a körelességek mértföld mutatóival kirakva. Oh járjatok hű kötelességtudással e nagy, e nehéz uton!

A kötelesség teljesítése a hű szíveknek nem nehéz soha. De van egy kötelesség, mely igazán könnyű és gyönyörűsége s kölesönösen boldogító. Szeresetek egymást, szeresetek jó édes anyákat, a kit Isten jötevő angyalotokul küldött alá. Szeretetek melegével oszlasátok gyásza sötét fellegét, mely nektek is gyászotok.

A szónok ezután a család tagjaitól bucsuztatta el az elköltözött nemes gróft s azután heszédét így fejezte be:

Tisztelt halotti gyülekezet mondjunk áldást elköltözött pályatársunknak. Adjon Isten porrészeinek csendes nyugalmat a haza drága, szent földjében, lelkének mennyekben örök üdvösséget, Amen!

Ezután a közorsót betették kriptába s gróf Dégenfeld Gusztáv, ott nyugvó szüleinek körébe, örök nyugalomra tért.

A közönség eloszlott s a rokonság egy része már a déli vonattal elutazott.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A t. Házból.

Budapest, szept. 12. A képviselőház ma harmadszori felolvasásban is megszavazta az új bünyádi eljárást. Ezután báró Podmaniczky Frigyes mentelmi jogának felfüggesztését tárgyalják Kassits megserítése ügyében. Krajtsik a mentelmi bizottság nevében a felfüggesztést javasolja. — Polónyi Géza a mentelmi jogot kiterjeszti a párt klubbra is; Remete, Hoek, Szalay Imre, Bölöni, Visontai ellenzik a kiadást. Gajary nem helyesli a mentelmi jognak a párt klubbra kiterjesztését és speczialis esetben a kiadást ellenzi. Láng Lajos pártolja a kiadást, mert különben veszedelmes praecedens alkotunk. Beöthy is a kiadást védi.

— A szavazásban a kormány párt egy része a kiadás mellett, a többiek ellene szavaztak. A kiadás mellett 40-en ellene 54-en szavaztak. Zajos derülték. Felkiáltások: Nem érvényes a határozat! — Nem vagyunk százan! mire az elnök felfüggesztette az ülést. — Ülés megnyitása után konstatálták a Ház határozatképtelenségét. Mire az elnök elrendelte büntetésül a névsor felolvasását. A távollevők általánából a jelentkezésig levonják a napidijakat. Felolvasás után már voltak százan s a többség nem adja ki Podmaniczkyt.

Buda
orvosok
lése ma
esarnokál
viczy Al

—

nap a h

kező lelk

tartják m

formátus

prédikáln

József, a

a Kossut

Gyula és

Kálmán.

reggel h

órukor p

utána a

tartja. F

mond ese

órukor a

Kálmán,

ság ajta

végzi. A

előtt tíz

után Ma

— A

Addig is

1897-évi

mertethe

hetjük, k

szerint

77. krt.

992.282

s e sze

44 kr.) h

uj szerve

sok, fize

el. Eze

frt. alla

16%-os

hozva. A

a rendkiv

Az ekk

fedezését

kinn lév

fentebb z

költségve

— K

tünk má

elemi isk

központi

ezóra k

dozatain

nap délel

dr. Kola

bizottság

főiskola

a város.

— I

egyházi

elnökte

iskolák t

áthelyez

Háló Sár

tanítónak

— A

száma. M

reáliskola

zonyára

ményt m

beírás és

zaratott.

melyekb

csak a t

zendő sz

hető. —

tanulók s

114 (két

ban 60, a

Orvosok és természettudósok vándor-gyűlése.

Budapest, szeptember 12. A magyar orvosok és természettudósok vándor-gyűlése ma folyt le a kiállítási ünnepélyek esernőjében, Perczel, Wlassics és Berzeviczy Albert jelenlétében.

NAPIHIREK.

Istenítiszteletek. Holnap, vasárnap a helybeli templomokban a következő lelkészek s a következő sorrendben tartják meg az istenítiszteleteket. A református templomokban d. e. 9 órakor prédikálnak a nagytemplomban *Dicsőfi József*, a kistemplomnan *Ferenczy Imre*, a Kossuth-utcai templomban *Mitrovics Gyula* és az ispotály templomban *K. Lóth Kálmán*. A róm. kath. templomban reggel hét órakor *Pálffy Béla*, kilencz órakor pedig *Tárkányi Péter* miséznek, utána a szentbeszédet *Molnár Kálmán* tartja. Fél-tizenkét órakor *Kovács Márk* mond esendes szent misét. Délután három órakor a keresztény tanítást *Molnár Kálmán*, a litániát és a rózsafüzér társaság ájtatosságát pedig *Kovács Márk* végzi. Az ágost. evang. templomban délelőtt tíz órakor istenítisztelet lesz, a mely után *Materny Lajos* lelkész prédikál.

A város jövő évi költségvetése. Addig is, a míg a város házi pénztárának 1897-évi költségelirányzatát bővebben ismertethetjük és felvilágosításokkal kísérhetjük, közöljük a végeredményt, a mely szerint a rendes kiadásuk 1.075.784 frt. 77. krt. (1.001.683.70) a rendes bevételek 992.282 frt 9 krt. (999.147.30.) tesznek s e szerint 82,955 frt. 68 kr. (2546 frt. 44 kr.) hiány mutatkozik, ami főként az új szervezet által létesített hivatali állások, fizetésemelések és lakberek által áll elő. Ezen hiány fedezésére az 517.540 frt. állami egyenes adó után kivetendő 16%-os községi pótdadó van javaslatba hozva. A rendkívüli kiadások 47956 frtot, a rendkívüli bevételek 1000 frtot tesznek. Az ekként mutatkozó 46965 frt. hiány fedezéséül a f. évi legelő adóból még kinn lévő 52116 frt. hátralék szolgál. A fentebb zárjelbe tett számok az 1896 évi költségvetés tételei.

Központi elemi iskola. Megemlékeztünk már arról, hogy a kollégiumból az elemi iskolákat kiakarják telepíteni s egy központi elemi iskolát létesíteni. Az e célra kiküldött bizottság a kivitel módjainak megállapítása céljából, holnap délelőtt a kollégium kistanácstermében dr. Kola János elnökle alatt ülést tart. A bizottságban öt-öt taggal van képviselve a főiskola gazdasági tanácsa, az egyház és a város.

Iskolaszéki ülés. Az ev. református egyházi iskolaszék tegnap Némethy Lajos elnökle alatt ülést tartott, a melyen az iskolák tulsufaltsága miatt eszközöltek áthelyezéseket s a Cser utcaza fluiskolához Háló Sándor választották meg ideiglenes tanítóknak.

Az állami főreáliskola tanulójának száma. Most, midőn épen foly a vita a reáliskola ügyében, a nagy közönséget bizonyára érdekelni fogja, hogy mily eredményt mutat a beírás a reáliskolában. A beírás és a felvétel tegnap véglegesen bezáratott. A felvétel azon osztályokba, a melyekben még van hely, ezentul már csak a tankerületi főigazgatóságához intézendő szabályszerű folyamodásra teljesíthető. — Az egyes osztályokba beiratott tanulók száma a következő: I. osztály: 114 (két csoportra osztva az A. szakaszban 60, a B. szakaszban 54.) II. oszt. 50.

III. oszt. 62. IV. oszt. 34. V. oszt. 26. VI. oszt. 24. VII. oszt. 22. VIII. oszt. 4. összesen 336. tanuló. Megjegyzendő, hogy az első osztályba felvételre még most is jelentkeznek, de hely hiányában többet felvenni nem lehet. Egyetlen egy üres hely sincs az első, második és harmadik osztályban. — Elég sajnálatos, de úgy áll a dolog, hogy négy öt év múlva a felsőbb osztályokban is ilyen lesz a helyzet, ha az iskola látogatottsága, a tanulók száma így növekedik, mert az építkezésnél a felsőbb osztályok számára szánt tantermeket csak 24—30 tanuló számára szabták. Debreczen. 1896. szept. 11. A reáliskola igazgatósága.

Az alsó nyírlvidéki vízlecsapoló társulat f. hó 22-én Debreczenben, a városházán rendkívüli közgyűlést tart, a melynek tárgyai lesznek: 1. Elnöki előterjesztés. 2. A csatornázási munkálatok kiépítésére beadott ajánlatok tárgyalása.

Kormánybiztosok debreczeni főiskolánkból. Az országszerte most folyó érettségi javító és pótvizsgálatokra a közoktatásügyi kormány képviselőjében főiskolánkból ez alkalommal két tanár küldetett ki, nevezetesen Csiky Lajos theol. tanár és dékán Rimaszombathba, a tiszai ág. hitv. evangélikus egyházkerület-, s dr. Öreg János bölcselet-tanár Kolozsvárra, az erdélyi református középiskolák most tartandó érettségi vizsgálataira.

Lapunk barátja el van keseredve, hogy egy hónappal tévedett a Csokonai szobor leleplezésének 25-ik évfordulójával, de biztatja az a tudat, hogy most már lesz egy hó múlva koszoru is, ének is, szavalat is, sőt az alkalmi óda sem fog hiányozni, melynek megfaragásába a „Debreczen” élces riportere annál biztosabban foghat, mert van ideje hozzá. — Az a 24 óra alatt punch és csája mellett összetakolt óda ugy sem felelt volna meg a czélnak és csak levont volna a költő azon érdemeiből, melyeket jól kigondolt és megírt verseivel eddig szerzett. Különbö lapunk barátja a „Debreczen” barátja is, mert oda is megtelefonozta a téves ujdonságot és ha közművelődési dologról van szó, őt párt nézet sohasem vezet. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a „Csokonai kör” azon al-elnöke, a kit a „Debreczen” telefonjánál vélték hallani, jelenleg Budapesten időzik s csak a hasonló név vezethette félre K. K. urat. Szerenese különben, hogy az „Ellenőrt” felülítették, így már biztos, hogy f. é. Október 11-ikén nagy és szép ünnepélyünk leend.

Névmagyarosítások. Stern I. Győző helybeli nagykereskedő és gyáros valamint gyermekei Jolán László és Magda vezetéki nevét belügyminiszteri engedéllyel Szántóra, kiskoru Rosenfeld Jenő és Béla debreczeni lakosok pedig Józsára változtatták.

Sikkasztó könyvvezető. A Geréby Fülöp cég vasuti faraktárában mint üzletvezető és könyvelő volt alkalmazva Debreczeni Imre már régebbi idő óta. E hó negyediken az üzletvezető eltűnt s a könyvek megvizsgálása alkalmával több, mint 2000 forintnyi hiányt tapasztaltak. A rendőrség, a hová már csak 8-án tették meg a feljelentést, azonnal megindította a vizsgálatot s az sikerre is vezetett. Debreczeni Imre Brémából 6-áról keltezett levelet küldött Debreczenbe, a melyet elfogtak. E levélből megtudták, hogy Debreczeni ma Amerika felé vitorlázik. Előkelő társadalmi állással bíró testvéreihez, a kiknek egyike egri kanonok, a másik törvényszéki bíró, levelet írott, amelyben öngyilkosságot ígér.

Új egyházmegye. A tiszai ág. ev. egyházkerület Felkan tartott évi rendes

közgyűlésén új beosztás alá vetette az egyház megyéket. A VI. sz. kir. városi egyházmegye felosztott a szomszédos egyházmegyék közt, a VII. bányavárosi egyházmegye bekebelezett a XIII. szepesi városi egyházmegyébe s az árvai egyházmegye, mely csekély népessége és kiterjedése miatt egy önálló főhatósági testület teendőinek vitelére képtelen, egyesített a lipitói egyházmegyével; a hegyaljai egyházmegye egyrésze pedig külön egyházmegyévé alakított, tiszavidéki egyházmegye név alatt. Ebbe osztott be a debreczeni ág. ev. egyház és ezen új beosztás megerősítés végett az október 21-iki egyetemes gyűlés elé terjesztetik, s jóváhagyás után, 1897. évi január 1-én életbe lép.

Sajtóhiba. Lapunk tegnapi számában, az első lapon, a 11-ik bekezdésében: *test-rész* helyett mindkét esetben: *testvér* olvasandó. — Ugyancsak tegnapi lapunkba egy másik bosszantó sajtóhiba is belekerült, a mely gróffá tette meg a debreczeni ügyvédi kar egyik jeles fiatal tagját, a ki pedig a doktori czímmel is megelégszik.

Vasuton feledett tárgyak elővvezése. A vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérneműek, botok napernyők, esernyők, stb. a debreczeni vasuti állomásnál nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénz fizetés mellett el fog-nak adni f. é. szeptember hó 24-én d. e. 9 órakor. Az árverésre fölhívjuk a venni szándékozók figyelmét.

A nyírpircsei rablás. Kurucz János, a vén gonosztevő *beismerte a csendőrség előtt, hogy ő a nyírpircsei rablás egyik tettese.* Eleinte tagadt mindent, nem akart a rablásról hallani se, de mikor a tanúk szemébe mondták, sőt Katz Mihály földbirtokos fölismerte Kuruczban azt az embert, ki ő rá lött, Kurucz belátta, hogy semmiképp sem tud szabadulni, töredelmesen bevallott mindent. Elvezette a csendőröket abba a korcsmába, hol a rablás részleteit megbeszéltek s megmutatta azt a helyet, hol bekormozták magukat. Kurucz vallomása alapján a csendőrök most már a másik két tettest is rövid idő alatt kézrekeríthetik.

Esküdtisékek és a debreczeni ügyvédek. A debreczeni ügyvédi kamara állandó bizottsága tegnap este 6 órakor tartott ülésében folytatta és beis végezte az esküdtisékek szervezéséről és a bűnvádi perrendtartás életbe léptetéséről szóló javaslatokat *Márk Eadre* kamarai elnökhelyettes elnökle alatt. Az ülésen dr. *Kőrösy Kálmán* ügyvéd folytatta előadói javaslatának felolvasását s ennek kapcsán igen beható és tartalmas vita fejlődött ki, melyben részt vettek *Juhász Ignác*, dr. *Bakonyi Samu*, dr. *Orbán József*, *Nagy Sándor*, dr. *Kálmán* *Jósef* és az előadó. Az ülés nevezetesebb megállapodásai a következők voltak: Dr. *Bakonyi Samu* indítványára a bizottság szavazattöbbséggel kimondta, hogy a polgármesterek és szolgabíráknak a törvényjavaslatban kontemplált azon joga, hogy az esküdtisékekkel bírók közül egyeseket, az esküdti szolgálatra kiválóan alkalmasakat jelöljenek meg, ejtessék el. — Az előadó javaslata folytán kimondották, hogy az alaprajstrom helyesbítését végző bizottságba a bizalmi férfiakat ne a törvényszéki elnök hívja be, hanem azokat a bizottságba az esküdtbírószék szék helyének képviselő testülete válassza be az esküdtképes polgárok közül s hogy a bizalmi férfiak is szavazati joggal bírjanak. — Dr. *Bakonyi* indítványára elfogadták, hogy a helyesbített lajstromból a szolgálati lajstrom ne a törvényszéki tanács határozata, hanem a sorsolás útján készíttessék el. A törvényjavaslattal szemben, mely a vidéki esküdték kész kiadásait megállapíthatónak rendeli, úgy a helybeli, mint vidéki

esküdek kész kiadásait megállapítandóknak véleményezték felszámítás alapján. A meg nem jelent, vagy eltávozott esküdtre kiszabandó bírság maximumát a törvényjavaslattal szemben 1000 korona helyett 500 koronára kívánják mérsékelni. — A törvényjavaslattal az esküdtszékek hatáskörét megállapító rendelkezéseivel foglalkoztak legbehatóbban. — Egyhangúlag helyeselték az előadó ama nézetét, hogy a büntető törvénykönyv V. és VIII. fejezetében meghatározott ugynevezett politikai bűntettek, az esküdek hatáskörébe utaltassanak, ellenben az előadó ama indítványát, hogy felségsértés az esküdek hatásköréből utaltassék, nem fogadták el. Az előadó javaslatok folytán kimondták, hogy a sajtó útján elkövetett becsületsértés és rágalmozás esetei továbbra is az esküdek hatáskörében hagyassanak s ugyan csak az előadó javaslatára — hosszabb és élénk eszmecsere után — kívánatosnak jelezték a párbajnak az esküdtszékek hatáskörébe utalását. Az állandó bizottság jelentését, melyet az előadó fog szövegezni, a kamara választmánya Vasárnap délután 3 órakor tartandó ülésében veszi tárgyalás alá s végleg megállapítja ezt a szöveget, mely az igazságügyminiszter elé terjesztetni fog.

x A jelenlegi sanyaru gazdasági viszonyok mellett, a magyar gazdaközönség birtokát a viszonyoknak megfelelő értékű és jövedelmezőségűvé csak egy magas összegű, de előnyös feltételű törlesztéses kölcsönrel teheti s ugyancsak egy törlesztéses kölcsönrel érheti el, hogy szemben a már már elviselhetetlen közterhekkal, gond nélküli életet biztosítson magának. Azok igénybevételénél azonban nagy gond fordítandó arra, hogy az ügy elintézése kire bizatik. Gombamódra szaporodnak hazánkban az ágensek, a kik legkedvesebb kötelességüknek azt tartják, hogy önmaguk előnyére a gazdát megkárosítván (gyakran koldusbotra juttatván) a minden tekintetben feltétlen bizalmat érdemlő vállalatoktól is elidegenítsék. Azért ajánljuk mindenkinek, a ki törlesztéses kölcsönt óhajt felvenni, hogy forduljon közvetlenül az „Ingatlan- és Jelzálog Forgalmi Intézet”-hez (Budapest, VI. ker. Váci-körút 39. mint a mely vállalat a legszélesebb alapon dolgozva s kiterjedt összeköttetésekkel rendelkezve, ingatlanokra törlesztéses kölcsönök kieszközölését a legmegbízhatóbb és legelőnyösebb módon képes fogantatni, már annál is inkább, mivel üzletköre kizárólag az ilyen tranzakciókra van berendezve s az egyetlen is hazánkban, a mely a kellő szakértelemmel és szigorúan szolid elvek szerint — szakemberek által — vezetetik.

x Alföldy Károly táncziskoláját szeptember hó 19-én, szombaton nyitja meg. Beiratások eszközölhetők lakásán, Péterfi-uteza 980. saját ház.

A miről annyit beszéltek.

Az első négyes utolsó figurája alatt a szemfüles Biró Géza oda szólt az ajtóban ácsorgó fiatalemberhez:

— Láttátok fiuk? Győri Leona nem adott kezét a kis Barna Margitnak.

Mindnyájan oda néztek. A kis Margit halványan állt a helyén, majd hirtelen visszament az anyja mellé. A szeme ragyogott, nem tudni, hogy a visszafojtott könnyektől-e, vagy a megsegényítés végtelen haragjától.

— Rögtön megyünk haza.

A rendező nagy hirtelen csárdást kezdett kiabálni, a mamák csodálatos arckifejezéssel, mosolyogva dugták össze fejüket, a fiatal emberek nyugodtságot erőltettek, a leányok pedig rosszul titkolt kíváncsisággal kísérték a két leány minden mozdulatát.

Egyszerre a tömegből kiváltott Benkő Laczi alakja, a ki odament Győri Leonához.

— Tőlem szabadon rendelkezhetik a második négyesével.

Nem úgy volt mondva, hogy más is meg ne hallja. Azután sietett a készülődő Margit-hoz s karonfogta.

— Mit akar velem? kérdé türelmetlenül a leány.

— Ne kérdezzon! Ezt a csárdást velem tánczolta.

Ugy beszélt, hogy a leány nem mert el-lene szólani.

Hát úgy esett, hogy Margiték még se mentek haza, de Győri Leonát egy negyed óra mulva hiába keresték a teremben.

A szupé alatt a kis Margit közelebb hajlott Benkő Laczihoz.

— Mondja csak Benkő, mit akar maga tulajdonképpen?

— Én? Igazságot.

— De hogy én miattam ne történjék valami maguk közt!

— Eh, az az én dolgom.

A levegőbe nézett egy pár pillanatra, majd lassu hangon tette hozzá:

— Különböznél hát mi is történhetnék?

Margit lesütötte a szemét.

— Lássá, maga kikiáltott vőlegénye Leonának. Beszéljünk őszintén. Nem volt szép, a hogyan ma bánt vele. Akárhogyan gondolkodik is a dolog felől, azt még se szabad lett volna az emberek előtt nyilvánítani.

Benkő türelmetlen mozdulatot tett.

— Nos hát beszéljünk őszintén. Én szeretem Leonát, azt régóta beláthatta ő maga is. Ha ő nem hitt az én becsületes szerelmemben, hanem e helyett gyanúsításokkal illett. De hogy ily módon fejezze ki gyanúját, a mint ma tette, ez több, mint a mennyit el-tűrhetek.

Margit félnéken huzódott távolabb s zavartan mondá:

— Hát ezért történt?

— És ezt nem tudta?

A leány nem szólt. Benkő arczán valami mosolygás-féle látszott, azután szánakozó hangon mormogta:

— Szegény kis Margit.

— A kis Margit hirtelen nagyon elkomorlyodott.

— Most már csakugyan azt mondom, hogy kár volt így viselkednie magának is, a menyasszonyának is. De magának még nagyobb kár, mint menyasszonyának. Figyelmeztetem, hogy egyáltalán nem akarok okalenni a szakításuknak. Magáért sem, meg azután . . . magamért sem . . .

Az utolsó szavaknál már könny is csillogott a szemében.

Benkő nagyon izgatott lett.

— Margit, nekem nincs menyasszonyom. Ha lesz is valamikor, az nem Győri Ilona lesz.

— De ha szereti!

— Szerettem.

— Most is szereti. És az én kedvemért nem fog olyan képtelen dologba kezdeni, a mit csak rövid idő mulva is keservesen bánna meg.

Benkő vállat vont és egész reggelig nem beszélt erről a tárgyról a leánynyal.

Az egész farsangon nem volt érdekesebb beszélni való, mint a Győri Leona esete. Az asszony nép roppant élénk fantáziával tudta kiszínezni a jövőt. Sőt a kis Reintzné, a ki híres volt arról, hogy minden hirt ő hall meg először, majd hogy hová nem lett bámulatában, mikor a doktoréknál előadta azt a legfrissebb ujságot, hogy Benkő Laczi már titokban jegyet váltott Barna Margittal.

Sokan nem hitték.

— A hogyan én ismerem Benkőt, mondta

a doktorné, — nem titokban csinálta volna az eljegyzést, sőt nagyon érdeklődött volna, hogy azt a világ, de különösen Leona megtudja.

Egy páran azt mondták, hogy a Benkő Laczi viselkedése nem egyéb egy kis muló szeszélynél, és ama többé már nem szokatlan hasonlatot hozták fel, hogy időközönként szükség van egy kis zavaratra az időjárásban is, hogy tisztább legyen a levegő.

A nagy többség azonban meg volt győződve, hogy a Reintzné hire igaz lehet, hisz Barna Margit régóta szerelmes volt Benkőbe, s azt a báli esetet a maga javára ugyancsak kihasználta.

Nagy kíváncsisággal várták az alispánék estélyét, mely a bőjt első esütörtöki napjára volt kitűzve. Itt találkozik a két vetélytársnő s a Benkő Laczi viselkedése majd tisztázza a helyzetet.

A nagy többség azt hitte, hogy nem esalódott. Benkő Laczi nem iparkodott észrevenni, hogy Leona is ott van az estélyen, hanem hűséges lovagjává szegődött Margitnak. A Leona mamája feltűnő nagy nyájas-sággal társalgott Barnánéval, a ki, mint győztes hadvezér, esendes diadalérzettel fogadta a hódolatot. Szeretett volna ez a két asszony az egymás lelkében olvasni.

Az egyik négyesben megtörtént az a fatális eset, hogy a két leánynak ismét kezét kellett fognia egymással. A büszke Leona reszketve közeledett Margit-hoz, vajjon él-e a visszatorlás jogával azon sérelemért, a mit rajta ejtett?

Margit nyugodtan nyujtotta kezét. A reszkető leány hálásan emelte rá szeméit s forrón megszorította az apró kezeikét. Mennyit fejezett ki az a tekintet, mennyit mondott az a kézzorítás! Bánat lemondás, vezeklés, köszönet minden volt benne.

Mikor elváltak, Leona csak ennyit mondott:

— Köszönöm.

És a kis Margit olyan szeretettel nézte a szenvedőt.

Ezt a jelenetet ugyancsak figyelemmel kísérték ám.

Mikor vége volt a négyesnek, Leona besietett a kis szalonba. Maga volt. Kis kendőjét az arczára szoritotta s lassan kiszivárgó könnyei az eltitkolt, mély fájdalomról tettek tanubizonyságot. Azt siratta, a kit meggon-dolatlanságával taszított el magától örökre s szégyelte magát az előtt az apró leányka előtt, a ki jószívűségével őt annyira megsze-gyenyítette.

Észre sem vette, hogy valaki a szobába jött, csak akkor eszmélt föl, mikor valaki eső-kot lehelt a nyakára.

Fülnézett s ijedten ugrott fel helyéről.

— Margit: Te engem megcsókoltál? Te? Engem?

Margit átölelte s a vállára hajtotta a fejét.

— Mindig szerettelek, szegény, kedves Leonám!

— Szegény Leonám! — ismételte Leona halkán. — Sajnálsz most Margit, de ne sajnálj. Csak engedj egy kérdést. Nagyon szereted őt?

Margit ijedten tekintett rá s zavarban égő arczát félre fordítá.

— Ki? . . . kit? . . .

— Benkőt.

Annyi remény és annyi fájdalom volt e szóban.

A kis Margit arczáról eltűnt a pír.

— Tudod Leona, én aznap mindjárt mondtam Benkőnek, hogy rosszul cselekedett és megtiltottam neki, hogy olyan dologba fogjon, amit később maga is megbán.

— S a mit mégse bánt meg.

1896
— I
ha nem
— É
tott velet
Mar
közbe:
— K
rólam ily
egymást
retitek e
tani . . .
E pé
Mosolyo
— M
feledkeze
Leon
A ki
— B
lem, meg
bocsánat
amit elk
A m
Margit m
vezette a
— M
láljak.
Hogy
dolgát, m
keltett az
gint csak
hogy Ber
Miko
ezt a hirt
daná:
— E
Azut
az ajtó s
keserves
De h
Ez a
tek anna

„Csak rövid ideig!”
Fe

B
M
ugy

Valam anny
rendsthe
megjelent
sava

Postán kült
Edua

De megbánta, bizonyosan megbánta, ha nem mutatja is.

— És én azt hallottam, hogy jegyet váltott veled . . .

Margit izgatott, rekedt hangon vágott közbe:

— Ki mondta? . . . Ah Leona! Elhinnél rólam ily dolgot? Ő a vőlegényed, szeretitek egymást . . . Ne szakíts félbe, ti igen, szeretitek egymást és én ezt be fogom bizonyítani . . .

E perczben Benkő lépett a szalonba. Mosolyogva fordult Margithoz.

— Margit nagysád, mióta keresem! Elfeledkezett a tánczról, a mtt nekem ígért? Leonát még csak észre se vette.

A kis Margit szigorú arcot vágott.

— Benkő, itt van a tánczosnöje. Remélem, megelégette a komédiát, s most kérjen bocsánatot Leonától azért a sok bolondságért, amit elkövetett.

A másik kettő nagy zavarban állt ottan. Margit megfogta a Benkő Laczi kezét s odavezette a reszkető Leonához.

— Mire visszajövök, mindent rendbe találok.

Hogy a két fiatal minkét hozta rendbe a dolgát, maig se tudom. De nagy meglepetést keltett az egész városban az a hír, amit megint csak Reintzné tudott meg legelőször, hogy Benkő Laczi eljegyezte Győri Leonát.

Mikor a kis Barna Margit is meghallotta ezt a hírt, megvillant a szeme, mintha mondaná:

— Ezt nekem köszönhetik.

Azután bement a szobájába, magára zárta az ajtót s az asztalkájára borulva sirt sokáig, keservesen . . .

De hát ezt nem tudta meg senki sem. . . .

Ez az a kis történet, miről annyit beszéltek annak idejében.

F.

Kiadó és laptulajdonos:

„Cookenai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konez Akos.

Nyilttér.

Ritka alkalom!

BAUM MIKSA

üzletének felosztása miatt az összes raktár

minden elfogadható áron

ugy kicsinyben, mint nagyban

eladatik.

800-5-5

Ritka alkalom!

Valamennyi könyvkereskedők által megrendelhető a díjjal kitüntetett s 28. kiadásban megjelent dr. Müller tanár által írott fizet a

savart ideg- és sexualis bajokról.

Postán küldetik szét 60 kr. (bélvegekben is) előleges beküldése ellenében.

Eduard Bendt, Braunschweig.

777-52-35

**Czegléd-Kossuth-u.
2155-ik számú**

**ház utáni 1/2 nyilas
ondódi föld
azonnal kiadó.**

802-0-2

Szőnyegek,

**csipke- és szövet-
függönyök,**

**ágy- és asztalterítők,
butorszövetek, viaszos vásznak**

nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos fiai

özegnél, Debreczen, Rózsater.

804-0-4

Életbiztosítási üzletszerzők

**belföldi, előkelő biztosító
társaság által**

fizetés és jutalék mellett

felfogadtatnak.

Ajánlatok „Carriere” jelige alatt a kiadóhivatalhoz czimzendők.

815-1-1

816-1-1

RONCEGNO

legerősebb természetes arzénikus és vas-tartalmu ásványviz

a legelső orvosi tekintélyek által ajánlva és használandó orvosi utasítás szerint:

Anémia, halványulás, bőr-, ideg- és női bajoknál, mocsárláz stb.

Az ivó-kúra egész éven át használtatik.

Raktárak minden ásványvízkereskedésben és gyógyszerárban. 791-20-2

5485 tkv.

1896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Debreczeni Első Takarékpénztár végrehajtónak Szendrei Károly és neje végrehajtást szenvedő elleni 600 frt és 650 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén lévő, Debreczenben fekvő, a debreczeni 6117. sz. tjkben A + 330. h. sz. alatt foglalt ingatlanra az árverést 1456 frtban ezennel megállapított kikiáltási árral elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan **az 1896. évi október hó 2. napján délutáni 3 órakor** a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 145 forint 60 krajczárt készpénzben, vagy az 1881: évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1896. évi július hó 2. napján.

Nagy Károly,

kir. trvszéki bír.

Első magyar orvosilag elősmert mü mell-fűző gyár.

A női szépség

kecsességét és eleganciáját nagyban emeli a jó fűző, különösen, ha oly kitünő hiru czégtől való, mint

GOLDSTEIN KAROLINA

DEBRECZEN,

Főter, Huber-ház, a megyeháza mellett,

a hol dus választékban kapható

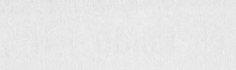
Bécsi, párisi, gummi és sport,

ugysz: tén **dajka-fűző, alkalmi fűző gummi-részekkel,** valamint **nyári és hasfűző, vállfűző** (geradehalter).

Mindezen fűzők mérték után 6 óra alatt készítettnek.

786-5-7

Folyton nagy készlet, nagy választék 40 krtól feljebb.

Honi ipar.

Videki megrendelések 6 óra alatt készítettnek. Képes árjegyzék ingyen.

Ujdonságok

az őszi és téli időnyre
Divatos női ruhaszövetekben,
Színes selymekben,
Legujabb diszekben,
mosó velezekben,
Téli nagykendőkben,
nagy választékban érkeztek raktárra.
Szabó Lajos fiai,
Debreczen, Rózsater.

804-0-4

Őn nem is sejt,

hogy mily jótékony és szépítő hatással van a bőrre,
ha naponta a

Bergmann-féle liliumtej-szappannal

Bergmann és Tsától Dresden és Tetschen a/E.

(Védjegy: Két bányász.)

mosdik. Ez a legjobb szappan a gyengéd és rózsás-
tehér arczbőrre, ugyszintén legjobb szer minden bőr-
tisztáltságra elhárítására. Darabja 40 kr.

Kapható: Rothschnek V. gyógyszerárban, Faller
Gyula és Csanak József üzletében.

779-30-28

Vató tényállás.

Általános elismert tény, hogy
a mai hölgyvilág csak a Pom-
padour pasta használatának
köszönheti azon elragadó szép
színi testbőrt és azon gyöngéd,
arisztokratikus arczbőrt, mely va-
lódi jelképe a szépségnek. Állan-
dóan szép, soha foszlányos vagy
felpattant bőrt, arca és kezek
szabadon a ráncoktól, hólya-
goktól, fagy- és forróság által keletkezett foltektől,
mindezek elkerühetők, ha toalette-szobánkba Pom-
padour-pastát, Pompadour-arozport és Rix-féle
szappant tartunk. — Ezen higienikus illatszereket
igen gyakran az orvosok is ajánlják.

Hogy az értő telen utazásoktól magunkat
megóvjuk, győződtesük meg magunkat arról, hogy
az üvegen rajta van-e a névadás. Rix Wien
II. Praterstrasse 13. Rix-Hof.

780-30-36

CACAO-VERO
olajmentes, könnyen oldódó
Cacao, legfinomabb fajta.
Csokoládék
elismert legkitünőbb minőségek
HARTWIG és VOGEL
Bodenbach

Kapható a legtöbb cukrászdában,
fűszer-, csemege- és gyógyfű-kereskedő-
sekben.

773 78-77

KLYTHIA- a bőr ápolására. ZSIRPOR

az arc színfinomítá-
sára és szépítésére

Legelegánsabb toilette-, bálí és salonpor, fehér, rózsaszín vagy sárga.
Vegyszéleg megvizsgálva és jónak találva

Dr. POHL J. J. cs. kir. tanár által Bécsben.

Elismerő nyilatkozatok a legjobb körökből vannak minden dobozhoz csatolva.

1 doboz ára 1 frt 20 kr.
Szátküldés utánvétel-
lel vagy az összeg
előleges beküldése
ellen.

Taussig Gottlieb

os. és kir. udvari toilette-szappanok és illatszerek gyára Bécs.

Főraktár: BÉCS, I., Wollzeile Nr. 3.

Kapható Debreczenben Baum Miksánál és a legtöbb
illatszer- és gyógyfűszer-üzletokban és gyógyszerárakban.

770-48-37

Különböleges ég polósiák, bolhák, konyhai tárgyak,
mely, háziállatokon tartózkodó paraziták stb. ellen.

Zacherlin

bámulatatosan hat! Felülmulhatlan

gyorsan és biztosan öli a kártékony férgeket és azért is az emberiség milliói dícsérik és kerelik.
Ismerető jelei: 1. lepecsételt üveg; 2. a „Zacherl” név.

Debreczenben	Balogh Gyula	Debreczenben	Radetzky József
„	Csanak József	„	Róth Antal
„	Csicó Lajos	„	Szabó Zsigmond
„	Deutsch Albert	„	Szen-Királyi Tivadar
„	Dömök Béla	„	Tóth Béla
„	Félegyházi János	„	Tóth Sándor
„	Franciscus Vincze	„	Térey József
„	Fritsch Károly	„	Varga Lajos
„	Ganofszy Lajos	„	Várray János
„	Geréby Fülöp	„	Jánosy Béla
„	Havas József	Bereettyó-Ujfalu:	Karakas Imre
„	Klein Bernát	„	Ij. Weiszberger Ig.
„	Kohn testvérek	Ér-Mihályfalva:	Pollák Móritz
„	Kohn Henrik	„	Lévay Vincze
„	Kohn Lajos	„	Grósz Hermann
„	Kontsek Géza	„	Kulcsár Gyula
„	Kovács Mihály	H.-Böszörmény	Gemeinbeck József
„	Kun József	Hajdu-Nánás	Slachta János
„	Király János	„ Szoboszló:	Kiss Pál
„	Leidenfrost Armin	„	Körner Béla
„	Lusztig Károly	Püspök-Ladány:	Taritzky Endre
„	Műneh Gusztáv	„	Schön Jakab
„	Parti F.	„	Ungar Arthur
„	Rickl J. Antal	„	Weiszman József
„	Rosenthal Dániel		

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.